

dertil, at Militærbølgen taarner sig saa højt i Øjeblikket i vort Land som ingen Sinde tidligere og bringer Danmark meget mere Fare og volder os meget mere Skade, end der nogen Sinde er mindste Udsigt til, at den skulde komme til at gøre Gavn.

Da vi her sidst behandlede disse Lovforslagsagde vi fra vor Side, at de Satser, der vare foreslaaede, lod sig nogenlunde høre, hvis de stod alene, hvis der kun var Tale om at vedtage direkte Skatter, og de ikke vare i Følge med andre Skatter, men de kom jo netop til os i Følge med store indirekte Skatter, de kom saaledes, at der ved Siden af dem foresloges flere Millioner indirekte. Om disse Millioner sagde den højtærede Finansminister oppe fra sin Plads, og han har Gang paa Gang gentaget det, at han vidste, at de faldt aldeles overvejende paa den mindre velstillede Del af Befolkningen. Derpaa skulde der saa bødes noget ved en Indtægtsskala og en Formueskala, som den højtærede Finansminister den Gang fandt tilfredsstillende. Vi for vor Del fandt den imidlertid ikke tilfredsstillende, og vi bekæmpede dette Forslag, og ærede Medlemmer ville kunne forstaa, at naar Lovforslaget nu kommer tilbage i allerhøjeste Grad forringet i den Skikkelse, hvori det kommer fra Landstinget, maa vi i ikke mindre Grad, men endda stærkere bekæmpe det igen. Vi sagde den Gang: Naar de nu lægge Broderparten af den nye Skat paa den brede Befolkning gennem indirekte Skatter, læg saa dog hele den direkte nye Beskatning over paa Overklassen, paa dem, som ere oppe over de 7,000 Kroners Indtægt og oppe over de 40—50,000 Kr. i Formue. Den højtærede Finansminister sagde den Gang nogle fantastiske og gaadefulde Ord om, at dette ikke var et demokratisk Standpunkt. Jeg forstod ikke hans Mening den Gang og forstaaer den heller ikke i Øjeblikket. Men naar vi nu staa overfor disse Forslag, er der sket dette, at Stillingen ingenlunde er forrykket saaledes, at den Overklasse, der har de 7,000 og de 40—50,000 Kr., som vi den Gang stredes om, har faaet mere i Skat, men tværtimod, at den har faaet meget mindre. Af de 1 Million 8—900,000 Kr., som det hele Beløb er formindsket med for Indtægts- og Formueskattens Vedkommende, tilfalde 1,400,000 Kr. netop den Overklasse, disse 10—15,000 Mennesker, om hvem jeg tidligere har talt. Og Sagen er jo endvidere den, at som Skatterne ere i dette Øjeblik, ere de direkte Skatter en meget ringere Del af det samlede Beløb end efter det

oprindelige Lovforslag. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har gjort opmærksom paa dette, at da Skattelovforslagene forelagdes i Efteraaret, var for denne Gruppe af Skatter den direkte Skat 38 pCt., men saaledes som det nu er foreslaaet, er den direkte Skat 30 pCt. Tager vi det samlede Skattebeløb, de 18 Millioner, som gennemførtes dels i Fjor og dels nu i Aar, var Forholdet den Gang, at de direkte Skatter udgjorde 22—23 pCt., nu derimod kun 16—17 pCt., og jeg regner her endda Indtægtsskatten til 2,800,000 Kr. med Finansministeren til Trods for, at jeg tror, det er for højt. I Øjeblikket staaer der altsaa 16—17 pCt. direkte Skatter overfor 83—84 pCt. indirekte Skatter, for saa vidt angaar de 18 Millioner, der i det hele er Tale om her: Dette er Resultatet af en Politik, som den højtærede Finansminister indledede med at sige, at hans Forbillede var den Skattereform, der for nylig var gennemført i England. Ved denne Skattereform i England er Resultatet efter de Opgørelser, som foreligge, blevet dette, at af den Skatteforhøjelse, som ved denne Lejlighed foregik, ere de 62 pCt. direkte Skat og de 38 pCt. indirekte Skat.

Men ligesom man rent sagligt, rent økonomisk har forringet disse Forslag ved Behandlingen, er Forholdet ogsaa blevet dette, at man politisk er vegen tilbage gennem denne Forhandling. Den højtærede Finansminister har Gang efter Gang sagt til os, at han havde ikke indrettet sine Forslag i Overensstemmelse med sine Ønsker, at disse Forslag, han fik vedtaget i Folketinget, ikke vare Udtryk for Folketingets Anskuelse, og han sagde det stærkt oppe ved Behandlingen i Landstinget: Det var paa Forhaand et Forlig, det var paa Forhaand et Kompromis mellem Folketing og Landsting, skabt saaledes, fordi han var under Presset af dette, at han skulde have disse Love gennemført netop i denne Samling. Det viser sig imidlertid, at han ikke tilstrækkelig har anet, hvor store Fordringerne ere fra Landstingets Side. Nu har han været deroppe, nu har han faaet det lavet om, han og hans Parti have knurret lidt, truet lidt og maaske nok i nogle Timer knyttet Næverne og vist sig vrede og saadant noget, men til syvende og sidst er Resultatet dog blevet dette, at han i det store og væsentlige har bøjet sig for Kravene fra den anden Side og sagt til Landstinget: Din Villie ske! Under de Forhandlinger, der fandt Sted i Landstinget i Vinter, svækkede Finansministeren paa Forhaand Folketingets